

Et trobo a faltar ... És més, tinc fam de Tu. Fa setmanes que no et tinc dins meu. És clar que et tinc espiritualment, i de veritat que em sento acompanyat i estimat per Tu; però insisteixo, em falta el teu Cos.

Aquests dies pensava en la teva solitud. Quant vas trobar a faltar l'abraçada dels teus apòstols! Encara sort que estava la Mare de tots i et va poder abraçar per uns segons.

M'encantaria ser-hi... si pogués tocar, almenys, la vora del teu mantell, em conformaria... Doncs sóc conscient que Tu tens Paraules de Vida Eterna, només Tu pots salvar-nos.

I tu, jove, també el trobes a faltar?

Pedro Poveda Rodríguez

RESPIRA